

Džons ar Mareku bija devušies garā pastaigā pa pilsētu. Pēc daudzu jo daudzu ēku apskates, Džonam beidzot par Vroclavu bija radies savs priekšstats.

- Es tev saku, šajā pilsētā kaut kas ir. Paskaties uz šīm ēkām! Mamma saka, ka tev jāspēj neglītajā ieraudzīt skaisto, lai novērtētu Vroclavu un viņai, iespējams, taisnība. Redzi, šeit ir visas tās skaistās, pasteltoņos ieturētās vēsturiskās ēkas, mazliet arī no modernās stiklotās arhitektūras un tad šis – Džons norādīja uz divām postkomunisma laika celtnēm, kam viņi tobrīd gāja garām.

- Jā, tas ir diezgan dīvaini. Bet ar laiku mēs, protams, iemācāmies novērtēt šīs pilsētas vēsturi, vai ne?

- Esmu dzirdējis, ka nacisti pilsētas centrā esot sagrāvuši veselu kvartālu, lai tur uzbūvētu lidostu, bet tikai viena lidmašīna no tā ir pacēlusies.

- Man šķiet, tas bija Plac Grunwaldzki.

- Klau, kas īsti ir ar tiem rūķiem? Mēs esam pagājuši garām jau vismaz ducim.

- Ja godīgi, es nezinu. Varbūt jāpaskatās internetā?

[Tālākais ceļojums aizved līdz tirgus laukumam, kas, Džonam par pārsteigumu ir daudz skaistāks par dienasgrāmatā aprakstīto. Drīz viņi atrod arī rūķus, un uzzina ar tiem saistīto vēsturi.]